

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 21 stycznia 2026 r.

Poz. 303

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.19.2026.AKS WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 20 stycznia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, poz. 1436)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 7 i § 4 ust. 9 uchwały Nr XXV/186/2025 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 18 grudnia 2025 r. *w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.*

Uzasadnienie

Dnia 18 grudnia 2025 r. Rada Miejska w Darłowie podjęła uchwałę XXV/186/2025 *w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.* Akt ten wpłynął do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie dnia 22 grudnia 2025 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia uchwały Nr XXV/186/2025 stanowi art. 6r ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach¹⁾ (dalej: ustawa) w myśl, którego *Rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.*

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości kompetencja Rady Miejskiej w Darłowie do podjęcia uchwały Nr XXV/186/2025, jednakże analiza ww. aktu prowadzi do przekonania, że zawiera on przepisy, które są sprzeczne z przepisami prawa.

Prawotwórcze działanie rady miejskiej winno następować w granicach przyznanego upoważnienia. Organ stanowiący może zatem tylko tyle, na ile zezwala mu przepis zawierający delegację. Każde zaś przekroczenie ram przyznanego upoważnienia kwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa, skutkujące ingerencją nadzorcą, o której mowa w art. 91 ustawy o samorządzie gminnym. Dodatkowo, akty prawa miejscowego, zaliczane przez art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej²⁾ (dalej: Konstytucja RP) do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organu, który je ustanowił, muszą respektować zasadę hierarchiczności źródeł prawa. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest upoważnienie zawarte w ustawie, co przesądza o ich zależności, w stosunku do aktów normatywnych wyższej rangi, pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie (delegacja) dla rady miejskiej do podjęcia aktu prawa miejscowego. Zasada ta znajduje także potwierdzenie

¹⁾ Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733).

²⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

w art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w świetle którego *Na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy*. Przy ocenie aktu prawa miejscowego należy mieć zatem na względzie, że akt ten nie może naruszać nie tylko regulacji ustawy zawierającej delegację do jego ustanowienia, ale również przepisów Konstytucji RP oraz innych ustaw pozostających w pośrednim lub bezpośrednim związku z regulowaną materią. Wszelkie normy dotyczące konstytucyjnych praw i wolności człowieka zastrzeżone są wyłącznie dla ustaw i nie mogą być regulowane aktami niższego rzędu.

Jednym z elementów uchwały podjętej w oparciu o art. 6 r ust. 3 ustawy jest więc określenie sposobu świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Ustalenie powyższej kwestii nie może jednak nastąpić w oderwaniu od innych przepisów ustawowych, w tym w szczególności postanowień ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

I tak w myśl art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy *Gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności: tworzą w sposób umożliwiający łatwy dostęp wszystkim mieszkańcom gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych wymienionych w pkt 5, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych*. W ocenie organu nadzoru uchwalony przez Radę Miejską w Darłowie § 4 ust. 7 uchwały Nr XXV/186/2025 zgodnie, z którym *Odpady niebezpieczne płynne powinny znajdować się w oryginalnych opakowaniach producenta. Opakowania powinny zawierać etykiety i nie powinny być uszkodzone* jest sprzeczny z przytoczonym wyżej art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy. Uregulowanie ustawowe nie przewiduje bowiem ograniczeń w zakresie przyjmowania odpadów komunalnych w postaci wymogu dostarczenia odpadów do PSZOK-u w *opakowaniach producenta*. Jednocześnie w myśl wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt: II SA/Sz 72/22 *nie sposób stwierdzić, aby z obowiązujących przepisów wynikało uprawnienie gminy do nałożenia na mieszkańca przekazującego odpady komunalne obowiązku wykazania w tylko jeden, ściśle określony sposób tj. wyłącznie poprzez przekazanie odpadu w oryginalnym opakowaniu, posiadającym oryginalną etykietę umożliwiającą jednoznaczny identyfikację*.

Zgodnie z § 4 ust. 9 uchwały Nr XXV/186/2025 *Opony dostarczane do PSZOK mogą pochodzić wyłącznie z rowerów, motorowerów, wózków, motocykli oraz pojazdów jednośladowych i samochodowych osobowych, które nie są wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej*, którym to przepisem Rada Miejska w Darłowie przekroczyła w sposób nieuprawniony delegację powierzoną jej przez ustawodawcę w art. 6r ust. 3a ustawy. W świetle bowiem unormowania ustawowego *W uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi*. Nie ulega wątpliwości, że jedyne ograniczenie w zakresie obowiązku przyjmowania zużytych opon przez PSZOK stanowi kryterium ich ilości, nie zaś rodzaju.

Mając na względzie przedstawioną argumentację, jest konieczne i w pełni uzasadnione stwierdzenie nieważności § 4 ust. 7 i § 4 ust. 9 uchwały Nr XXV/186/2025 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 18 grudnia 2025 r. *w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi*.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński
I Wicewojewoda Zachodniopomorski